

Εν Παρισίῳ τὴν 12 Μαΐου 1838

Κύριε Πρέσβυ

Ἐάν ποτε καὶ ἰδιαίτερα αἴτια με' υποχρέωσαν ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, κατὰ τὸ 1833 ἔτος, ἡ φυχὴ μου ὅμως διατηρῶ Ἑλληνικὴν, καὶ οἱ σχολασμοί μου ἀπελείποντο πάντοτε ἐπὶ ἀγαθῇ πρὸς τὴν φίλην πατρίδα.

Θύει, καὶ ἦν συχνὴν μέλλω νὰ γένη συνήλπις, περὶ τοῦ φίλου μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὸ Βουλευτικὸν τῆς Γαλλίας, ἐνδείκνυται ὡς χρεῖος εἶναι νὰ τοῦ μαρτυρῶ τὸ συγγραμμά μου, περὶ τῶν συμβάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τοῦ ἀγρυπνοῦ Κωβερνίλ. Ἰ. Α. Καποδίστρια, διὰ τὰ γνωρίσωσιν οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, πόσον ἀναγκαῖον εἶναι νὰ δοθῇ τὸ βούλευτον λαοῦ εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Βουλευτικὸν καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ περὶ τῆς συνήλπις ἀντιμετώπιον τὴν σπουδαίαν, ἐδέχθησαν εὐμενῶς τὸ συγγραμμά μου, καὶ ἐνεστηδύσαν νὰ με' ἀντιμετώπισαι μὲ ἔγκληρον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπιστολῶν μου, τῶν ὁποίων σπεύδω νὰ τοῦ δευτέρου ἀντίγραφα, Κύριε Πρέσβυ, ὡς δῶμα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἡμέτερον κληρονομία ἀισθημάτων μου.

Ἀφαιρῶμαι δὲ ἀπὸ τῆς πρὸςφορᾶς ταύτης εὐχαρίαν νὰ τοῦ προσερίω, Κύριε Πρέσβυ, τὰ σεβάσματα μου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ο Γαλλικὸς λαός

Δούλος Α. Παπαδόπουλος-Βεῖλος